

Skarga wniesiona w dniu 29 września 2020 r. – Skechers USA / EUIPO ARCH FIT)**(Sprawa T-598/20)**

(2020/C 390/61)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Skechers USA, Inc. II (Manhattan Beach, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: T. Holman, A. Reid, Solicitors, J. Bogatz, Y. Stone, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego ARCH FIT – zgłoszenie nr 18 079 677

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 lipca 2020 r. w sprawie R 2631/2019-1

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 30 września 2020 r. – Guangdong Haomei New Materials i Guangdong King Metal Light Alloy Technology / Komisja**(Sprawa T-604/20)**

(2020/C 390/62)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd (Qingyuan, Chiny) i Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd (Yuan Tan Town, Chiny) (przedstawiciele: M. Maresca, C. Malinconico, D. Maresca, A. Cerutti, A. Malinconico, G. La Malfa Ribolla, D. Guardamagna oraz M. Guardamagna, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia i obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga jest skierowana przeciwko rozporządzeniu wykonawczemu Komisji (UE) 2020/1215 z dnia 21 sierpnia 2020 r., opublikowanemu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej dnia 24 sierpnia 2020 r., poddającemu rejestracji przywóz elementów wyciskanych z aluminium pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do przedmiotu przywozu, braku logiki i sprzeczności uzasadnienia, jak również zaistnienia, w niniejszej sprawie, nadużycia władzy

- w związku z tym podniesione zostało, że zaskarżone rozporządzenie jest sprzeczne i budzi zastrzeżenia co do określenia przywozu. Ponadto, w momencie opublikowania rozporządzenia 24 sierpnia 2020 r., Komisja nie określiła w sposób precyzyjny przedmiotu przywozu objętego dochodzeniem. Tym samym, Komisja w sposób natychmiastowy negatywnie wpłynęła na przywóz, przez wzgląd na silny i oczywisty psychologiczny wpływ rejestracji na rynek produktów wyciskanych z aluminium, nie sprawdzając przy tym czy spełnione zostały wszystkie wymogi dotyczące rejestracji nałożone przez rozporządzenie podstawowe.

2. Zarzut drugi dotyczący braku uprawnień do złożenia wniosku o rejestrację

- w związku z tym podniesione zostało, że wniosek o rejestrację musi, stosownie do art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, być złożony przez „przemysł Unii”. Tymczasem, European Aluminium Association [Europejskie Stowarzyszenie Aluminium (EAA)], reprezentuje jedynie część przemysłu, pokrywającą się w dodatku ze skarżącym. Ponadto, skarga przedstawia stronnicy punkt widzenia, który nie jest, ani obiektywny, ani kompleksowy. Co więcej, w aktach sprawy nie ma jednoznacznych dowodów dotyczących faktycznej reprezentacji przemysłu unijnego przez EA.

3. Zarzut trzeci dotyczący niewystarczającego materiału dowodowego

- w związku z tym podniesione zostało, że zaskarżone rozporządzenie nie dokonuje rozróżnienia między dwiema koniecznymi przesłankami, takimi jak „dowody” i „cele”, ale przewiduje wyłącznie jeden punkt zatytułowany „Podstawy”. Struktura taka prowadzi do mylenia tych dwóch przesłanek, które powinny być wyraźnie rozróżniane.
- ponadto, dowody jakimi dysponuje Komisja nie wskazują, nawet w drodze domniemania, na istnienie dumpingu. Co więcej, Komisja stwierdziła występowanie dumpingu nie w wyniku analizy dowodów, jakimi dysponowała, lecz przyjmując jako własne argumenty skarżącego. Taki „modus operandi” nie czyni zadość wymogowi dowodowemu z art. 14 ust. 5 rozporządzenia 1036/2016.

4. Zarzut czwarty dotyczący braku oceny działania z mocą wsteczną w ramach przesłanki obejmującej „cel”, naruszenia art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, zasady pewności prawa oraz zasady uzasadnionych oczekiwań

- w związku z tym podniesione zostało, że zaskarżone rozporządzenie nie wskazuje w żaden sposób celu rejestracji, ale odsyła do art. 10 ust. 4 rozporządzenia 1036/2016. Brak wyraźnego celu, biorąc również pod uwagę niedostateczne dowody sprawia, iż zaskarżone rozporządzenie jest niezgodne z prawem z powodu naruszenia wspomnianego wcześniej przepisu rozporządzenia podstawowego i przede wszystkim z powodu naruszenia zasad pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań.

5. Zarzut piąty dotyczący braku oceny wpływu COVID-19 na przepływy handlowe, na cel postępowania antydumpingowego oraz na rejestrację

- w ramach zarzutu piątego podniesione zostało, że zaskarżone rozporządzenie zawiera braki w kwestii celu i postępowania dowodowego, ponieważ, pomimo powagi i znaczenia pandemii dla handlu międzynarodowego, Komisja nie podjęła trudu przeprowadzenia nie tylko badania, ale nawet minimalnej udokumentowanej analizy wpływu COVID-19 na przepływy handlowe. Należy dodać do tego, że jedyną odpowiedzią jaką w tej kwestii udziela rozporządzenie jest błędne odesłanie do zwiększonego przywozu.

6. Zarzut szósty dotyczący braku lub błędnego wskazania cel

- w związku z tym podniesione zostało, że zaskarżone rozporządzenie jest niezgodne z prawem z powodu naruszenia art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, ponieważ rozporządzenie wykonawcze powinno wskazywać szacowaną kwotę ewentualnych przyszłych cel. Komisja określiła w sposób arbitralny maksymalny margines dumpingu dla wszystkich produktów wyciskanych, przyjmując jako odniesienie błędną ocenę przeprowadzoną jedynie wobec kształtowników o pełnym przekroju, nie biorąc pod uwagę akt postępowania i decydując bez powodu o rozszerzeniu marginesu dumpingu oszacowanego dla jednej z czterech kategorii produktów wyciskanych na pozostałe trzy kategorie.

Skarga wniesiona w dniu 2 października 2020 r. – Egis Bâtiments International i InCA / Parlament

(Sprawa T-610/20)

(2020/C 390/63)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Egis Bâtiments International (Montreuil, Francja) i InCA – Ingénieurs Conseils Associés Sàrl (Niederanven, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci A. Rodesch i R. Jazbinsek)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- dopuszczenie skargi;
- uznanie zasadności trzech zarzutów skargi;
- w związku z tym, stwierdzenie, że Parlament Europejski nie mógł składać następujących oświadczeń dla prasy, które miały ukazać się drukiem, nie naruszając przy tym art. 8 podpisanej przez strony umowy z dnia 9 kwietnia 2019 r., czy naruszenia obowiązku działania w dobrej wierze przy wykonywaniu umowy:

[poufne] ⁽¹⁾

- stwierdzenie, że oświadczenia te, których treść powtórzono w opublikowanych w prasie artykułach, stanowią naruszenie klauzuli poufności zawartej w art. 8 podpisanej przez strony umowy z dnia 9 kwietnia 2019 r.; albo że te oświadczenia dla prasy stanowią naruszenie wykonania w dobrej wierze tej umowy na podstawie art. 1134 luksemburskiego kodeksu cywilnego;
- w związku z tym, zasądzenie tytułem głównym od Unii Europejskiej, reprezentowanej przez Parlament Europejski, kwoty 100 000 EUR ustalonego odszkodowania umownego, albo, tytułem ewentualnym, innej kwoty ustalonej ex aequo et bono, stanowiącej rekompensatę za szkodę poniesioną w następstwie wskazanych publikacji, a w szczególności naruszenia prawa do wizerunku obu skarżących, która to kwota powinna zostać wypłacona solidarnie spółce (société par actions simplifiée) EGIS Bâtiment International SAS i spółce z ograniczoną odpowiedzialnością INCA Ingénieurs Conseils Associés SARL, czyli skarżącym działającym w charakterze członków konsorcjum EGIS Bâtiment International – Inca Ingénieurs Conseils Associés, reprezentowanego przez obu skarżących, wraz z odsetkami umownymi, lub też obowiązującymi odsetkami ustawowymi od dnia 27 czerwca 2019 r., czyli dnia publikacji artykułów, lub od dnia 16 lipca 2019 r., czyli dnia pierwszego wezwania, lub też od dnia wniesienia skargi w niniejszej sprawie;
- z uwagi na odmowę uznania przez Parlament Europejski pomyłki, skarżący musieli wystąpić ze skargą sądową i być reprezentowani przez adwokata;